

delens Frigivelse gjøre Forbring paa Regjerings særdeles Opmærksomhed, og det synes ikke at kunne undgaaes at træffe lignende Bestemmelser, som dem, der indeholdes i Lov 11te Marts 1851 §§ 14 og 15, hvorom det dog maaskee vil være rettest først at indhente Lagthingets Betænkning.

Skjøndt en egentlig Brændeviinsafgift ikke vil kunne opkræves paa Færøerne som toldfrit Sted, turde det endelig have meget for sig at betinge Udskjænkning af Brændevin og andre Spirituosa af, at dertil løses Bevilling mod en vis højere Betaling een Gang for alle og en mindre aarlig Afgift. Der er heller ikke af Lagthinget fremsat nogen Erindring mod Regjeringens Forslag herom, hvorimod Thinget endog saa har andraget paa, at Vin maatte medindbefattes under de Spirituosa, med hvilke Handelen efter Regjeringens Udstaft skulde forbeholdes et indskrænket Antal af Bevillingshavere. Denne sidste Plan har nu Udvalget vel ikke turdet tilraade, da dens Gjennemførelse vilde udfordre udstrakte Controlforholdsregler, der vilde medføre et Besvær for Handelen, som ikke vilde kunne retfærdiggøres ved den mindre betydelige Nettoindtægt, der vilde kunne forventes, men, som allerede anført, seer det ikke Noget til Hinder for, at Udskjænkning af Spirituosa underkastes Bevilling forbunden med Afgift. Naar det imidlertid ikke herom har fremsat noget Forslag, er dette alene en Folge af, at denne Gjenstand ansees at ligge udenfor nærværende Lovs naturlige Omfang, eftersom Udskjænkning af Spirituosa hører ind under et andet Begreb end egentlig Handel, og navnlig de Bestemmelser, som derom kunde være at træffe, kunne staa i indirecte Forbindelse med Ophævelse af Handelsmonopolet, hvorfor det ogsaa sees af Canc. Skr. af 16de Juni 1846, at der allerede tidligere har været Spørgsmaal om saadanne Bestemmelser for Færøerne.

Paragraphens Slutningsbestemmelse er affattet i Analogie med den tilsvarende Bestemmelse, som forekommer i § 2 af Colonialloven af 26de Marts 1852.

Udvalget indstiller saaledes, at Thinget vil vedtage Lovforslaget i den nedenanførte Affattelse.

Forslag til Lov

om

Handel paa Færøerne.

§ 1.

Med Udgangen af Aaret 1854 skal den udelukkende Handelsret, som hidtil har tilkommet den kongelige særøste Handel, bortfalde, og skal det fra samme Tid af være Alle tilladt at besejle Færøerne, samt ved danske og fremmede Skibe saavel at tilføre Derne Varer som at afhente saadanne derfra.

§ 2.

Indtil 1ste Juni 1855 skal den kongelige Handel desuagtet fortsætte sin Virksomhed, men i Løbet af bemeldte Maaned skulle Handelsens paa Færøerne beliggende faste Eiendomme med Inventarium ved særskilt paa hvert Sted afholdt offentlig Auction bortsalges til den Høistbydende, forsaavidt derfor opnaaes en Pris, som i det Mindste udgjør en Trediedeel af det Beløb, hvorfor de paagældende Gjensstande ere opførte i Handelsens Generalbalance.

Ligeledes bliver til samme Tid og Sted at afholde Auction over Handelsens Restbeholdninger af Cargaisonvarer paa hvert Handelssted.

Forinden Afhændelsen af Handelsetablissementerne bliver Indbyggernes og de offentlige Stiftellers Tilgodehavende at berigtige, og, forsaavidt ønskes, Handelsens endelige Skyld at afgjøre ved rede Udtællinger.

§ 3.

Af ethvert Skib, som anløber nogen Havn paa Færøerne, skal der erlægges 1 Rbd. til Amtsfattigtassen; dog skulle danske Skibe, der fra Færøerne af drive Fiskeri, eller ere hjemmehørende paa Derne, herfor være fritagne.

I de Tilfælde, i hvilke Afgiften til Fattigtassen erlægges, skal der tillige svares en Havneafgift af samme Beløb.

Skibe, der beviislig kun søge Nodhavn, skulle være fritagne saavel for Afgift til Fattigtassen som for alle Havneafgifter.

Jøvrigt skal der ikke erlægges nogen Afgift for Færøernes Besejling; dog skal Kongen kunne anordne en saadan, af indtil 10 Rbd. af Commercelast, for de Nationers Skibe, i hvis Besiddelse den danske Skibsart er stillet i et ufordeelagtigt Forhold.